

Onemeli slavec.

Saj pómlad sije ko nekđaj,
 Iz tal je majnik cvet privabil.
 Molčé strmi le slavec v gaj,
 On sam jz pevati pozabil.
 Nebesa torej so zaman
 Ubrane glase vanj izlila?

Glasil se pač je spev ubran,
 Razvnemal blaga vsem čutila.
 Enkrát, enkrát je pel samó,
 Globoko za spomin še čuje . . .
 Obmolknil je. — Zakaj? Kakó?
 Razmišlja gaj, zastonj vprašuje.
 Čemu vprašuje dan na dan
 In vnema ga za novo petje,
 Če on od mrzlih src pregnan
 Uživa v molku le zavetje? —

Anton Medved.

Najznamenitejši slovanski skladatelji.

III. Smetana.

(Piše Severin.)

(Zvršetek.)

Cako slavi Smetano pošten Nemeč, ki priznava vrline vsakemu, ne da bi se dal motiti po kakih predsodkih. In ako danes divja zlasti v našem cesarstvu hud boj med Nemštvom in Slovanstvom, se ta boj — kljub želji nekaterih prenapetežev — še ni prenesel na umetniško polje. Preveč čuta do umetnosti in preveč ljubezni do lepega je vendar že v vseh srcih, da bi se dala tako udušiti strastem. Zato vlada Smetana tudi po nemških odrih, katere si je tako pozno osvojil.

* * *

Za »Prodano nevesto« je uglašbil Smetana »Daliborja«, ki se je danes tudi udomaćil na mnogih nemških odrih. Libreto tej operi je prevod nemškega Wencigovega po E. Špindlerju. Povzet je češki narodni pravljici, a spominja le preveč na »Fidelija«, ne da bi le z daleka dosegel ta svoj uzor. Kljub neugodnemu tekstu je Smetana